

P7_TA-PROV(2011)0542

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2011 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta (2011/2071(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121, 126 ja 148 artiklan ja liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan N:o 12 sekä asiaa koskevat pöytäkirjojen N:o 15 ja 16 määräykset,
 - ottaa huomioon Euroopan tilastoista 11. maaliskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 vahvistetut Euroopan tilastoja koskevat käytäntösäännöt,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 152 artiklan ja 153 artiklan 5 kohdan,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 9 artiklan (horisontaalinen sosiaalilauseke),
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen" (KOM(2010)0250) ja 30. kesäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen vakautta, kasvua ja työpaikkoja varten – välineet vahvempaan EU:n talouden ohjausjärjestelmään" (KOM(2010)0367),
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 15. helmikuuta 2011 ja 7. syyskuuta 2010 annetut Ecofin-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, budjettivaliokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0384/2011),
- A. ottaa huomioon, että kriisi, lisääntyvä eriarvoisuus ja makrotalouden epätasapaino sekä kilpailukyvyyn erojen kasvu euron käyttöönoton jälkeen samoin kuin

rahoitusjärjestelmän toiminta ovat osoittaneet, että unionin on tarvittaessa torjuttava makrotalouden epätasapainoa symmetrisin toimin, joiden avulla voidaan puuttua niin liiallisiin alijäämiin kuin liiallisiin ylijäämiin, tehostaa talous- ja finanssipolitiikan koordinoitua ja parantaa julkisen talouden valvontaa;

- B. katsoo, että talouden ohjausjärjestelmää koskevan parannetun kehyksen olisi nojaututtava useisiin toisiinsa liittyviin ja keskenään johdonmukaisiin kestävästä kasvusta ja työllisyydestä edistäviin toimintalinjoihin, joihin kuuluvat erityisesti unionin kasvu- ja työllisyysstrategia (Eurooppa 2020 -strategia), ja erityisesti olisi otettava huomioon sisämarkkinoiden kehittäminen ja vahvistaminen, kansainvälisen kaupan ja kilpailukykyä edistäminen, tehokas kehys liiallisen julkitalouden alijäämän estämiseksi ja korjaamiseksi (vakaudesta ja kasvusopimus), vankka kehys makrotalouden epätasapainon estämiseksi ja korjaamiseksi, kansallisten julkisen talouden kehysten vähimmäisvaatimukset sekä tehostettu rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta, johon kuuluu myös Euroopan järjestelmäriskikomitean suorittama makrotason vakauden valvonta;
- C. toteaa, että talous- ja rahaliiton ensimmäisen kymmenvuotiskauden aikana saadut kokemukset ja tehdyt virheet osoittavat, että unionissa tarvitaan parempaa talouden ohjausjärjestelmää, jonka olisi perustuttava jäsenvaltioiden entistä voimakkaampaan sitoutumiseen yhdessä sovittuihin sääntöihin ja toimintalinjoihin sekä jäsenvaltioiden talouspolitiikan entistä vankempaan unionin tason valvontakehykseen;
- D. toteaa kokemuksen osoittaneen, että joidenkin jäsenvaltioiden ylivelkaantuminen ja liialliset alijäämät voivat aiheuttaa suuria kielteisiä heijastusvaikutuksia muihin jäsenvaltioihin ja koko euroalueeseen;
- E. ottaa huomioon, että kansalaiset ovat vapailla vaaleilla valinneet kansalliset parlamentit ja että siksi ne ovat kansalaisten valtuuttamia edustajia ja heidän oikeuksiensa takaajia; katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson käyttöönotossa olisi kunnioitettava täysimääräisesti kansallisten parlamenttien erioikeuksia;
- F. katsoo, että parlamentaarinen hyväksyntä valtion talousarviolle on eräs demokratian peruspilareista;
- G. toteaa, että nykyään jäsenvaltioiden parlamentit jakavat lainsäätäjän tehtävänsä unionin toimielinten kanssa ja pystyvät usein valvomaan hallitustensa toimia Euroopan tasolla vain rajoitetusti;
- H. katsoo, että suurin osa unionin kansalaisista ei ole riittävästi perillä unionin muuttuneista ja monimutkaisista lainsäädäntömenettelyistä; katsoo, että varsinkin Eurooppa-neuvoston ja ministerineuvostojen päätöksenteko- ja mielipiteenmuodostusprosessien avoimuuden puute nakertaa kansalaisten luottamusta Euroopan yhdentymiseen ja unionin demokratioiden ja estää kansalaisia harjoittamasta aktiivista ja rakentavaa valvontaa;
- I. katsoo, että unionin eri jäsenvaltioissa säästötoimien takia syntyneet yhteiskunnalliset protestiliikkeet ovat osoitus myös kasvavasta tyytymättömyydestä Euroopan yhdentymisen demokraattisuuteen; katsoo, että tapa, jolla eurokriisiä on tähän mennessä hoidettu, on horjuttanut vakavasti Euroopan yhdentymisen demokraattista uskottavuutta;

- J. ottaa huomioon, että paremmin koordinoitujen kansallisten talouspolitiikkojen vaikuttavuus perustuu niiden demokraattiseen legitimiin ja valvontaan, jotka puolestaan perustuvat parlamenttien toimiin;
- K. ottaa huomioon, että on tarpeen parantaa työllisyys-, sosiaali- ja talouspolitiikkojen yhteentoimivuutta eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, ja katsoo, että tämä on toteutettava kaikkien sukupolvien eduksi sekä edistäen kaikkien asianomaisten toimijoiden demokraattista vastuuvollisuutta, omistajuutta ja legitimiä; toteaa, että Euroopan parlamentin täysimääräinen osallistuminen on tältä osin olennaista;
- L. ottaa huomioon, että Euro Plus -sopimukseen liittyneet jäsenvaltiot sopivat 24. maaliskuuta 2011 järeistä EU:n tason toimista, joilla edistetään kasvua vahvistamalla sisämarkkinoita, vähentämällä sääntelyä aiheutuvaa kokonaiskuormitusta ja edistämällä kauppaa kolmansien maiden kanssa;
- M. ottaa huomioon, että eurooppalainen ohjausjakso on EU:n toimielinten johdolla tapahtuva institutionaalinen prosessi, jolla tehostetaan unionin strategian ja varsinkin sen makrotaloudellisen ulottuvuuden täytäntöönpanon koordinoitua jäsenvaltioissa;
- N. ottaa huomioon, että EU:n talousarviosta päättävät yhdessä Euroopan parlamentti ja neuvosto perussopimusten mukaisesti, ja kunkin jäsenvaltion valtiosäännössä määrätään kansallisista talousarviomenettelyistä; ottaa kuitenkin huomioon, ettei julkisen talouden koordinoinnin tehostaminen ole toissijaisuusperiaatteen vastaista;
- O. ottaa huomioon, että yhteismarkkinoiden onnistunut EU:n talouksien yhdistäminen on liitettävä julkisen talouden koordinoitijärjestelmään, jotta saavutetaan merkittäviä yhteisvaikutuksia;
- P. katsoo, että Lissabonin sopimuksella luotu Eurooppa-neuvoston pysyvä puheenjohtajuus on muuttanut unionin institutionaalista tasapainoa;
- Q. ottaa huomioon, että puhtaasti hallitusten välinen koordinoitijärjestelmä ei riittäisi täyttämään SEUT-sopimuksen 121 artiklan vaatimusta siitä, että jäsenvaltiot pitävät talouspolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana, eikä sillä voitaisi varmistaa unionin tarvittavia toimia yhteisömenetelmän piiriin kuuluvilla aloilla;
- R. ottaa huomioon, että eurooppalaisen ohjausjakson käyttöönoton pitäisi vahvistaa ja selkiyttää Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien roolia sekä tuoda muutoksia niiden työhön;
- S. toteaa, että Euroopan parlamentilla on talousarviomenettelyssä yhteispäätösvaltuudet;
- T. ottaa huomioon, että Euroopan työllisyysstrategia ja SEUT-sopimuksen 148 artiklaan perustuvat työllisyyttä koskevat suuntaviivat luovat puitteet työllisyyttä ja työmarkkinoita koskeville toimenpiteille, jotka on toteutettava Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi;
- U. huomauttaa, että Euroopan parlamentilla oli lähes yhteispäätösmenettelyn mukainen panos työllisyyttä koskeviin vuoden 2010 yhdennettyihin suuntaviivoihin;

- V. huomauttaa, että työttömyys on Euroopassa vielä selvästi yli 9 prosenttia ja että etenkin nuorisotyöttömyys on yhä merkittävä haaste; ottaa huomioon, että työllisyys-, työmarkkina- ja sosiaalipolitiikat ovat siten olennainen osa uudistuksia, joita on toteutettava Eurooppa 2020 -strategian puitteissa makrotalouden seurantaan ja aihekohtaiseen koordinointiin liittyvillä osa-alueilla;
- W. toteaa, että EU:n pitäisi Eurooppa 2020 -strategian ja eurooppalaiseen ohjausjaksoon nojaavan uuden hallintorakenteen avulla pystyä käsittelemään kriisiä ja sen syitä; ottaa huomioon, että EU:n korkea sosiaaliturvan taso pehmeni kriisin pahimpia vaikutuksia ja että kriisin vaikutukset ulottuvat laajalle, sillä sen vuoksi taloudellinen toiminta on vähentynyt ja työttömyys lisääntynyt merkittävästi, tuottavuus on alentunut ja julkiset taloudet ovat heikentyneet huomattavasti;
- X. ottaa huomioon, että eurooppalaisella ohjausjaksolla on kaksi tavoitetta: jäsenvaltioiden budjettikurin noudattamisen varmistaminen ja samalla Eurooppa 2020 -strategian asianmukaisen toteutuksen valvominen turvaamalla siihen tarvittavat määrärahat;
- Y. ottaa huomioon, että Lissabonin strategian epäonnistumisen voidaan katsoa johtuvan lähinnä siitä, että kaikilla osapuolilla ei ole selvää seurantamenettelyä strategian toteuttamiseksi, minkä vuoksi on tärkeää oppia virheistä ja varmistaa Eurooppa 2020 -strategian menestyminen;
- Z. katsoo, että Euroopan parlamentti on saanut kokemusta rahapoliittisesta vuoropuhelusta, minkä vuoksi sen olisi saatava osallistua talouspolitiikan ja julkisen talouden demokraattiseen valvontaan;
- AA. ottaa huomioon, että neuvosto on tehnyt huomattavia muutoksia maakohtaisiin suosituksiin, joita komissio ehdotti eurooppalaisen ohjausjakson ensimmäisen vuoden yhteydessä;
- AB. katsoo, ettei työmarkkinaosapuolten itsenäiseen neuvottelu-oikeuteen tai kansallisiin palkanmuodostusmekanismeihin saa missään nimessä puuttua;
- AC. ottaa huomioon Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan vuosittain järjestämistä parlamenttien välisistä tapaamisista saadun kokemuksen;

Tärkeimmät haasteet

1. katsoo, että kriisin nykytilanne edellyttää tehokkaita ja kunnianhimoisia ratkaisuja;
2. panee merkille, että talouspolitiikan ohjausjärjestelmää koskevan säädöspaketin hyväksymisen lisäksi euroalueen huippukokouksessa 26. lokakuuta 2011 päätettiin useista toimista paketin muuttamiseksi; katsoo, että jos perussopimuksia päätetään vastaisuudessa muuttaa, siinä olisi täysimääräisesti noudatettava SEU-sopimuksen 48 artiklan 3 kohdassa määrättyä menettelyä, ja kyseisen määräyksen nojalla koolle kutsutun valmistelukunnan valtuutuksessa olisi otettava huomioon EU:n tarve toimia vahvan demokraattisen legitiimiyden ja solidaarisuuden pohjalta;

3. katsoo, että toistaiseksi eurooppalainen ohjausjakso on tärkeä osa EU:n strategian ja tehokkaan taloushallinnon täytäntöönpanoa erityisesti euroalueen jäsenvaltioissa, joita yhdistää jaettu vastuu, ja että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden kannalta on kyse koko vuoden kestävästä prosessista;
4. painottaa, että Eurooppa 2020 -strategian menestys edellyttää koko EU:n sitoutumista sekä jäsenvaltioiden, kansallisten parlamenttien, paikallis- ja alueviranomaisten ja työmarkkinaosapuolten panostusta; korostaa vahvan, kilpailukykyisen ja toimivan sosiaalisen markkinatalouden, rakenneuudistusten ja työehtosopimusten merkitystä Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä sekä makrotaloutta koskevista toimintalinjoista käytävän aidon eurooppalaisen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun merkitystä;
5. toistaa, että jäsenvaltioiden olisi pidettävä talous- ja finanssipolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana ja että siksi on vahvistettava talous- ja rahaliiton taloudellista pilaria, myös sen finanssipoliittista ulottuvuutta, lisäämällä finanssipoliittisten toimenpiteiden käyttöönoton koordinoitua, torjumalla tehokkaasti veropetoksia ja veronkiertoa ja luopumalla asteittain nykyisistä haitallisista toimenpiteistä;
6. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson käyttöönoton sekä talous- ja finanssipolitiikan tehostetun koordinoinnin pitäisi jättää jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa noudattaen tehokasta talousarvio-, talous- ja yhteiskuntastrategiaa, joka on sopusoinnussa Eurooppa 2020 -strategian kanssa ja jolla taataan hyvinvoinnin oikeudenmukainen jakautuminen ja kehitys sekä unionin kansalaisille asianmukaiset julkiset palvelut ja infrastruktuuri; kehottaa komissiota ottamaan vuotuisessa kasvuselvityksessään huomioon, mitä toimia jäsenvaltiot ovat toteuttaneet sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi;
7. katsoo, että sisämarkkinoiden kehittäminen ja lujittaminen sekä kansainvälisten kauppayhteyksien edistäminen ovat tärkeitä tekijöitä talouskasvun lisäämisessä, kilpailukykyyn parantamisessa ja makrotalouden epätasapainon torjunnassa, ja kehottaa komissiota ottamaan vuotuisessa kasvuselvityksessään huomioon, mitä toimia jäsenvaltiot ovat toteuttaneet sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi;
8. korostaa, että jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat ovat eurooppalaisen ohjausjakson olennaisia osia ja että ne ovat yhtä tärkeitä älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun aikaansaamiseksi; pyytää neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että kaikki toimintasuositukset ovat sopusoinnussa yhdenmukaisen suuntaviivojen kanssa;
9. pitää valitettavana niiden välineiden ja budjettikohtien epäselvyyttä ja päällekkäisyyttä, joiden kautta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet on tarkoitus saavuttaa EU:n talousarviossa; muistuttaa, että eurooppalaisen ohjausjakson avulla on mahdollista parantaa EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioiden yhteisvaikutuksia;
10. huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategialla on oltava vahvempi alueellinen ulottuvuus; katsoo sen vuoksi, että – ottaen huomioon unionin alueiden erityispiirteet ja erilaiset kehitystasot – alueellisten ja paikallisten viranomaisten ja kumppanien suora panos asiaankuuluvien ohjelmien suunnitteluun ja toteuttamiseen lisäksi vastuunottoa strategian tavoitteiden saavuttamisesta kaikilla tasoilla ja parantaisi tietoisuutta tavoitteista ja tuloksista paikalla;

Komission rooli

Johdanto

11. toteaa, että eurooppalainen ohjausjakso on kehitetty varmistamaan jäsenvaltioiden talous- ja finanssipolitiikan suorituskyvyn kestävä lähentyminen, saavuttamaan talouksien entistä tiiviimpi koordinointi ja ratkaisemaan valtionvelkakriisi; toteaa, että vuotuinen kasvuseelvitys on laadittu jakson ensimmäiseksi perusasiakirjaksi;
12. muistuttaa, ettei eurooppalaisella ohjausjaksolla saa rajoittaa Euroopan parlamentille SEUT-sopimuksessa annettuja valtuuksia; pyytää komissiota tekemään ehdotuksia siitä, miten nämä välineet eriytetään, millaisia heijastusvaikutuksia niillä on muihin politiikanaloihin ja miten ne sopivat yhteen;

Ensimmäisestä jaksosta saadut kokemukset

13. korostaa, että eurooppalaista ohjausjaksoa vakiinnutettaessa siihen on jätettävä joustovaraa, jotta sitä voidaan tarvittaessa mukauttaa ensimmäisen jakson kokemusten perusteella; katsoo, että komission olisi arvioinnissa ja mukautuksessa keskityttävä erityisesti sovittamaan kehys entistä tiiviimmin euroalueeseen ja sen haasteisiin;
14. panee merkille, että ensimmäisen eurooppalaisen ohjausjakson mukaiset kansalliset uudistusohjelmat ovat laadultaan hyvin vaihtelevia konkreettisuutensa, avoimuutensa, toteutettavuutensa ja kattavuutensa osalta; pyytää, että komissio kehottaisi jäsenvaltioita parantamaan ohjelmiensa laatua ja avoimuutta ja tekisi laadultaan parhaista kansallisista uudistusohjelmista vakiomallin seuraaville eurooppalaisille ohjausjaksoille;
15. pyytää komissiota varmistamaan, että kansallisissa uudistusohjelmissa ilmoitetuilla kansallisilla toimilla ja tavoitteilla saavutetaan yhdessä taso, joka on riittävän kunnianhimoinen Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamiseksi; on huolissaan siitä, ettei näin tapahtunut ensimmäisen eurooppalaisen ohjausjakson aikana; pyytää komissiota varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat yleistavoitteiden saavuttamiseen mahdollisuuksiensa mukaan ja laativat tarkan etenemissuunnitelman sekä tarvittavien toimenpiteiden aikataulun;

Vuotuinen kasvuseelvitys

16. katsoo, että vuotuisessa kasvuseelvityksessä olisi otettava huomioon
 - Eurooppa 2020 -strategia,
 - yhdennetyt suuntaviivat (talouspolitiikan laajat suuntaviivat ja työllisyyttä koskevat suuntaviivat),
 - euroaluetta tai koko unionia koskevat neuvoston erityissopimukset, kuten Euro Plus -sopimus;
17. toteaa, että vuotuinen kasvuseelvitys, sellaisena kuin kevään Eurooppa-neuvosto on sen vahvistanut, on ohjenuorana laadittaessa jäsenvaltioiden

- kansallisia uudistusohjelmia,
 - vakaus- ja lähentymisohjelmia, joiden perusteella komissio laatii maakohtaisia suosituksia;
18. toteaa, että vuotuisen kasvuselvityksen laatiminen perustuu jäsenvaltioita ja Euroopan unionia koskeviin makrotalouden ennusteisiin; korostaa, että Euroopan talouden ohjausjärjestelmän tehostamiseksi tarvittaviin toimiin olisi liitettävä samankaltaisia toimia, joilla lisätään sen legitimiyyttä ja valvontaa; ei sen vuoksi kannata nykymuotoista vuotuista kasvuselvitystä, sillä se on tekninen asiakirja, jossa ei oteta huomioon Euroopan parlamentin panosta;
 19. kehottaa komissiota ottamaan Eurooppa 2020 -strategian kattavan ja moniulotteisen (älykkään, kestävän ja osallistavan) lähestymistavan entistä paremmin huomioon niissä vertailuarvoissa, joita käytetään jäsenvaltioiden saavuttaman edistyksen arvioimiseen, ja laatimaan maakohtaisia suosituksia sen mukaisesti;
 20. kehottaa komissiota laajentamaan indikaattoreiden valikoimaa, jota se käyttää kansallisen kehityksen valvontaan, ja ottamaan tässä huomioon BKT:tä ja muita indikaattoreita koskevan tiedonannon (KOM(2009)0433) ja erityisesti resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman seurantatoimien puitteissa tehdyn työn;
 21. pyytää, että vuotuiset kasvuselvitykset muutetaan vuotuisiksi kestävän kasvun suuntaviivoiksi, joissa keskitytään kestävän kasvun tehostamiseen;
 22. kehottaa komissiota hyväksymään kunkin vuoden tammikuun 10. päivään mennessä vuotuiset kestävän kasvun suuntaviivat, joihin sisältyy euroaluetta koskeva erillinen luku;
 23. kehottaa komissiota turvautumaan vuotuisten kestävän kasvun suuntaviivojen laadinnassa mahdollisimman laajaan ja monipuoliseen tieteelliseen asiantuntemukseen sekä ottamaan huomioon Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden sekä paikallis- ja aluehallinnon suositukset;
 24. kehottaa komissiota arvioimaan selkeästi vuotuisissa kestävän kasvun suuntaviivoissa unionin ja yksittäisten jäsenvaltioiden tärkeimpiä talous- ja finanssipoliittisia ongelmia, ehdottamaan ensisijaisia toimia niiden ratkaisemiseksi ja yksilöimään unionin ja jäsenvaltioiden tasolla toteutettavat aloitteet, joilla voidaan tukea kilpailukyvyn lisäämistä ja pitkän aikavälin investointeja, poistaa kestävän kasvun esteitä, saavuttaa perussopimuksissa ja nykyisessä Eurooppa 2020 -strategiassa asetetut tavoitteet, panna täytäntöön seitsemän lippulaivahanketta ja vähentää makrotalouden epätasapainoa;
 25. pyytää komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että julkisen talouden vakauttamista ja rakenneuudistuksia koskevat toimintaohjeet ovat sopusoinnussa kasvua ja työllisyyttä koskevan Eurooppa 2020 -strategian kanssa; katsoo, että unionin on vuotuisten kestävän kasvun suuntaviivojen määrittelyssä ja täytäntöönpanossa otettava huomioon mikrotason finanssilainsäädännön ja erityisesti vakavaraisuussäätelyn kehitys sekä kestävää kilpailukykyä, kasvua ja työpaikkojen luomista edistävät pitkän aikavälin investoinnit; katsoo, että olisi tehtävä vaikutustenarviointi myös niistä mahdollisista

pitkän aikavälin kustannuksista, joita syntyy, jos jäsenvaltiot eivät ryhdy toimiin
pannakseen täytäntöön Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita ja rakenneuudistuksia;

26. katsoo, että maakohtaisia suosituksia olisi täydennettävä sosiaalisten vaikutusten arvioinnilla, jossa otetaan huomioon työllisyyden edistämiseen, riittävän sosiaaliturvan takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen, uudelleen koulutukseen ja ihmisten terveyden suojeluun liittyvät vaatimukset;
27. kehottaa komissiota määrittelemään yksiselitteisesti vuotuisissa kestävän kasvun suuntaviivoissa, millaisia rajat ylittäviä heijastusvaikutuksia unionin ja jäsenvaltioiden toteuttamalla tärkeillä talouspoliittisilla toimilla voi olla;
28. pyytää, että eurooppalaisesta ohjausjaksosta vastaavat komission jäsenet saapuisivat keskustelemaan vuotuisista kestävän kasvun suuntaviivoista Euroopan parlamentin asiasta vastaaviin valiokuntiin heti, kun komissio on ne hyväksynyt;

Maakohtaiset suositukset

29. pyytää komissiota ja neuvostoa varmistamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden ja lippulaivahankkeiden täytäntöönpanon ja tasavertaisen kohtelun kullekin jäsenvaltiolle ja koko EU:lle osoitetuissa ohjeissa ja suosituksissa;
30. palauttaa mieliin, että neuvoston direktiivissä jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista todetaan, että komission on julkistettava ne menetelmät, oletukset ja asianmukaiset parametrit, jotka ovat makrotalouden ja julkisen talouden ennusteiden perustana;
31. suosittaa jäsenvaltioille, että ne panisivat tämän direktiivin täytäntöön mahdollisimman pian; pyytää komissiota parantamaan kansallisten uudistusohjelmien vertailukelpoisuutta ja laatimaan yhteisiä vertailuarvoja ohjelmien arvioimiseksi;
32. pyytää, että komissio saapuisi esittelemään suosituksensa Euroopan parlamentille sopivana ajankohtana sitten, kun kansallisia uudistusohjelmia sekä vakaus- ja lähentymisohjelmia koskevat analyysit ovat valmiina, ja että se osoittaisi mahdolliset rajat ylittävät heijastusvaikutukset erityisesti euroalueella kaavailtua parlamenttien välistä foorumia ja neuvostossa maakohtaisista suosituksista käytäviä keskusteluja silmällä pitäen;
33. pyytää, että neuvosto saapuisi parlamenttiin heinäkuussa selvittämään kaikkia merkittäviä muutoksia, joita se on tehnyt komission ehdottamiin maakohtaisiin suosituksiin; pyytää komissiota osallistumaan tähän kuulemistilaisuuteen ja kertomaan oman näkemyksensä tilanteesta;
34. pyytää komissiota järjestämään kuulemistilaisuuden, jotta saadaan tietoa eri lippulaivahankkeisiin kuuluvasta vuotuisesta seurannasta; pyytää järjestämään kuulemistilaisuuden Eurooppa-neuvoston kevät- ja kesäkokousten välissä ja kutsumaan mukaan kaikki asiaankuuluvat unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden edustajat sekä muut sidosryhmät;

35. pyytää komissiota ja neuvostoa vahvistamaan kesäkuussa 1999 kokoontuneen Kölnin Eurooppa-neuvoston luoman makrotaloudellisen vuoropuhelun roolia, jotta voidaan lisätä palkkakehityksestä sekä talous-, finanssi- ja rahapolitiikasta vastuussa olevien tahojen keskinäistä vuorovaikutusta;
36. kehottaa ottamaan huomioon unionin talouskehityksen heijastusvaikutukset Euroopan ulkopuolisissa maissa, jotta voidaan pyrkiä vähentämään maailmantalouden epätasapainoa; kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisesti YK:n elinten puiteissa käytävään talouspoliittiseen vuoropuheluun; toteaa, että myös kansainvälisellä tasolla sovitut tavoitteet on otettava huomioon;

Euroopan parlamentin rooli

37. muistuttaa, että talouspolitiikan suuntaviivoja koskeva parlamentaarinen keskustelu on kaikkien demokraattisten järjestelmien kulmakivi;
38. panee merkille, että kriisi ja erityisesti euroalueen sisäinen kehitys edellyttävät jäsenvaltioiden talouspolitiikan eurooppalaisen ulottuvuuden uudistamista varsinkin euroalueella;
39. aikoo edelleen mukauttaa rakennettaan ja työmenetelmiään euroalueen rakennetta koskevaan uusimpaan kehitykseen neuvostossa ja komissiossa; muistuttaa, että talouspoliittinen vuoropuhelu on osaratkaisu tähän haasteeseen; katsoo, että neuvoston ja/tai komission organisaatiota ja päätöksentekoprosessia uudistettaessa tai tehostettaessa on parannettava demokraattista legitimiyyttä ja vastuuvollisuutta Euroopan parlamenttiin nähden;
40. korostaa, että parlamentaarista ulottuvuutta on tehostettava neuvoston ulottuvuuden ohella;
41. aikoo äänestää ennen kevään Eurooppa-neuvostoa vuotuisista kestävän kasvun suuntaviivoista sekä esittää Eurooppa-neuvostolle tarkistusehdotuksia; katsoo, että vuotuisiin kestävän kasvun suuntaviivoihin olisi sovellettava yhteispäätösmenettelyä ja että tästä olisi päätettävä perussopimuksia seuraavan kerran muutettaessa; kehottaa puhemiestä esittelemään kevään Eurooppa-neuvostossa Euroopan parlamentin tarkistamat vuotuiset kestävän kasvun suuntaviivat;
42. on huolissaan eurooppalaisen ohjauksjakson käyttöönoton demokraattisesta legitimiydestä; katsoo, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien rooli on keskeinen tarvittavan demokraattisen legitimiyden ja kansallisen omistajuuden luomisessa;
43. katsoo, että Euroopan parlamentti on asianmukainen paikka kansallisten parlamenttien ja EU:n toimielinten välillä harjoitettavalle talouspoliittiselle vuoropuhelulle ja yhteistyölle;
44. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden alueita ottamaan kansalliset ja alueelliset parlamentit, työmarkkinaosapuolet, viranomaiset ja kansalaisyhteiskunnan entistä tiiviimmin mukaan kansallisten uudistus-, kehitys- ja koheesio-ohjelmien suunnitteluun ja kuulemaan niitä säännöllisesti; korostaa tässä yhteydessä alueiden komitean oikea-

aikaista osallistumista, sillä se toimii alueiden välisenä koordinoitifoorumina, jonka kautta nämä voivat tiedottaa eurooppalaiseen ohjausjaksoon osallistumisen alueellisesta ja paikallisesta tilanteesta;

45. kehottaa järjestämään vuonna 2012 parlamenttien välisen konferenssin, johon osallistuu Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien budjetti-, työllisyys- ja talousvaliokuntien edustajia, jotta voidaan määritellä talouspolitiikan monitasoisen ja moniulotteisen demokraattisen legitimiuden ulottuvuus, menetelmät ja keinot sekä erityisesti varmistaa, että kansallisissa uudistusohjelmissa ilmoitetut kansalliset toimintalinjat ja tavoitteet nousevat yhdessä tasolle, joka on riittävän kunnianhimoinen Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että on kuitenkin huolehdittava siitä, että kansallisten talousarvioiden hyväksymiseen jää riittävästi aikaa;
46. aikoo vuodesta 2013 alkaen järjestää Euroopan parlamentissa vuosittain ennen kevään Eurooppa-neuvostoa parlamenttien välisen foorumin, johon osallistuu kansallisten parlamenttien asiasta vastaavien valiokuntien jäseniä, ja suosittaa, että tästä tapaamisesta tehdään kiinteä osa talous- ja raha-asoiden valiokunnan kansallisten parlamenttien jäsenille vuosittain järjestämää kokousta; ehdottaa, että foorumi sisältäisi poliittisten ryhmien ja asiasta vastaavien valiokuntien kokouksia sekä täysistunnon, ja pyytää Euroopan työmarkkinaosapuolia osallistumaan tähän kokoukseen ja kertomaan siellä näkemyksiään;
47. aikoo vuodesta 2013 alkaen järjestää vuosittain ennen kevään Eurooppa-neuvostoa toisen parlamenttien välisen tapaamisen, johon osallistuvat eurooppalaisesta ohjausjaksosta vastaavien valiokuntien puheenjohtajat kansallisista parlamenteista ja Euroopan parlamentista (ECON, EMPL, BUDG, ENVI, ITRE) ja jossa keskustellaan komission ehdottamista suosituksista;
48. varoittaa luomasta käytäntöjä, joilla ei ole Euroopan parlamentin tai kansallisten parlamenttien hyväksyntää; korostaa, että maakohtaisten suositusten on perustuttava demokraattisiin menettelyihin;
49. korostaa Euroopan parlamentin kanssa käytävän, talouden ohjausjärjestelmää koskevan säädöspaketin yhteydessä hyväksytyin talouspoliittisen vuoropuhelun roolia, sillä sen puitteissa voidaan käydä vuoropuhelua unionin toimielinten kesken sekä kansallisen tason kanssa ja näin käynnistää rajat ylittävä ja julkinen keskustelu, lisätä avoimuutta ja mahdollistaa vertaispaine; huomauttaa, että Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kuultavaksi ja tarjota jäsenvaltiolle, jota koskee päätös liiallisia alijäämiä ja/tai liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä, tilaisuuden osallistua keskusteluun;
50. toivoo, että parlamentissa käydään talouspoliittista vuoropuhelua niiden jäsenvaltioiden valtion- tai hallitusten päämiesten kanssa, jotka aikovat käyttää Euroopan rahoitusvakaussäätöä ja Euroopan vakaussäätömekanismia, ennen kuin mekanismi otetaan käyttöön; korostaa Euroopan rahoitusvakaussäätöä ja Euroopan vakaussäätömekanismin oletetun roolin vuoksi, että Euroopan parlamentin on järjestettävä niitä hallinnoivan henkilöstön kuuleminen;

51. kehottaa neuvostoa ja komissiota huolehtimaan siitä, että pelastusohjelmiin sisältyvät talouspoliittiset ehdot ja sopeutusohjelmat ovat linjassa unionin sosiaalisen ja kestävän kehityksen tavoitteiden kanssa ja erityisesti työllisyyttä koskevien ja talouspolitiikan suuntaviivojen sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kanssa; vaatii, että taloudellista apua saaville jäsenvaltioille eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annettavissa suosituksissa otetaan nimenomaisesti huomioon nämä vaatimukset;
52. aikoo tehdä syksyllä unionin makrotaloudesta tilannekatsauksen, jossa on apuna laaja-alaista asiantuntemusta ja myös riippumatonta kansainvälistä ulkopuolista asiantuntemusta ja josta kuullaan asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti työmarkkinaosapuolia, jotta voidaan edistää keskustelua ja saada talousalan asiantuntijalausuntoja komission kanssa käytäviä keskusteluja varten ennen vuotuisen kasvuselvityksen laatimista;
53. katsoo, että Euroopan parlamentti olisi tunnustettava asianmukaiseksi eurooppalaiseksi demokraattiseksi foorumiksi, joka tekee yleisarvion eurooppalaisen ohjausjakson päättyessä;
54. pyytää päästä makrotaloudellisen vuoropuhelun osapuoleksi, jotta voidaan saavuttaa sen tavoitteet makrotalouspoliittisen yhteistyöhengen luomiseksi;

Neuvoston rooli

55. pyytää, että Eurooppa-neuvosto kutsuisi Euroopan parlamentin puhemiehen osallistumaan eurooppalaista ohjausjaksoa käsitteleviin kokouksiinsa;
56. pyytää neuvostoa ja komissiota talouden ohjausjärjestelmää koskevan paketin sääntöjen mukaisesti antamaan parlamentille kunkin vuoden ensimmäisten viikkojen aikana toteutetut toimenpiteet sisältävän tarkan selvityksen edellisen eurooppalaisen ohjausjakson kulusta ja tuloksista;
57. panee merkille, että ensimmäisen eurooppalaisen ohjausjakson aikana ilmeni, että aikataulut olivat kireitä, minkä vuoksi tulevien jaksojen aikana vaarana on, etteivät kansalliset parlamentit pysty osallistumaan työhön riittävästi, jos jäsenvaltioiden on toimitettava korjaavien toimien suunnitelma tai mukautettava vakaus- ja lähentymisohjelmiaan ja kansallisia uudistusohjelmiaan neuvoston suositusten johdosta;
58. pyytää jäsenvaltioita antamaan mahdollisimman tarkat tiedot kansallisissa uudistusohjelmissa kansallisten tavoitteiden saavuttamiseksi vahvistetuista toimista ja välineistä sekä toteutusaikataulusta, odotetuista vaikutuksista, mahdollisista heijastusvaikutuksista, toteutuksessa mahdollisesti olevista esteistä, kustannuksista ja EU:n rakennerahastojen mahdollisesta käytöstä;
59. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan kansallisten tilastoviranomaisten ammatillisen riippumattomuuden ohjausjärjestelmää koskevan paketin säännösten mukaisesti ja huolehtimaan siitä, että asetuksessa (EY) N:o 223/2009 vahvistettuja Euroopan tilastoja koskevia käytännesääntöjä noudatetaan, jotta voidaan varmistaa, että komissio saa eurooppalaisen ohjausjakson aikana arvioitavakseen korkealaatuista tilastotietoa;

60. katsoo, että Euroopan tilastojärjestelmän toimivuus riippuu suurelta osin siitä, että kansalliset valtiontalouden tarkastusvirastot toimivat moitteettomasti ja tarkastavat huolellisesti julkista taloutta koskevien tietojen laadun ja että julkisyhteisöt toimittavat kansallisille tilastolaitoksille laadukasta tietoa;
61. pyytää neuvostoa vahvistamaan makrotaloudellista vuoropuhelua erityisesti käynnistämällä vastaavan kansallisen tason vuoropuhelun ja hyödyntämään täysimääräisesti makrotaloudellisen yhteistyön mahdollisuuksia edistää työllisyyttä vahvan ja tasapainoisen kasvun avulla;
62. pitää erittäin tärkeänä, että Euroopan keskuspankki osallistuu unionin toimielinten väliseen jatkuvaan vuoropuheluun;

Muuta

63. kehottaa luomaan unionin valtiovarainhallinnon, jotta voidaan lujittaa eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpanoa ja vahvistaa talous- ja rahaliiton taloudellista pilaria; katsoo, että toimielinten tulevan kehittämisen yhteydessä olisi otettava huomioon Euroopan rahoitusvakausvälineen ja Euroopan vakausmekanismin kehitys;
64. huomauttaa huolestuneena, että talouspolitiikan koordinointi EU:n tasolla koostuu erilaisista sitovista ja ei-sitovista välineistä ja sitoumuksista¹, jotka saattavat heikentää EU:n järjestelmän oikeusvarmuutta ja jotka herättävät kansalaisten keskuudessa hämmennystä siitä, mitkä jäsenvaltioiden vastuut tarkkaan ottaen ovat suhteessa niiden asemaan euroalueen jäsenenä tai siihen kuulumattomina valtioina;
65. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot eivät ole kyenneet noudattamaan yhdessä sovittuja sääntöjä ja erityisesti vakaus- ja kasvusopimusta, jonka mukaan jäsenmaiden vuosittaisen budjettialijäämän on oltava pienempi kuin 3 prosenttia bruttokansantuotteesta ja julkisen velan alle 60 prosenttia bruttokansantuotteesta; vaatii jäsenvaltioita noudattamaan vakaus- ja kasvusopimusta sekä muita yhdessä sovittuja sääntöjä;
66. korostaa, että mikäli talouspolitiikan yhtenäisen valvonnan halutaan olevan tehokasta, sitä ei pitäisi rajoittaa EU:n jäsenvaltioiden finanssi- ja rakennepolitiikan arviointiin, vaan se pitäisi mukauttaa EU:n tasolla asetettuihin tavoitteisiin ja toteutettuihin toimiin sekä unionin taloudellisten resurssien määrään ja luonteeseen; korostaa tässä yhteydessä Eurooppa 2020 -strategian puitteissa toteutettujen toimien, etenkin koheesipolitiikan, tutkimuksen ja innovoinnin, ratkaisevaa roolia;

¹ SEUT-sopimuksen 121, 126 ja 148 artikla, Lissabonin sopimukseen liitetty pöytäkirja N:o 12, Eurooppa-neuvoston 17. kesäkuuta 1997 antama päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät 20. maaliskuuta 2005, asetus (EY) N:o 1466/97, asetus (EY) N:o 1467/97, Ecofin-neuvoston 7. syyskuuta 2010 hyväksymät käytäntösäännöt "Vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanoa koskevat vaatimukset sekä vakaus- ja lähentymisohjelmien muotoa ja sisältöä koskevat ohjeet", lokakuussa 2006 kokoontuneen Ecofin-neuvoston päätelmät sekä lokakuussa 2007 kokoontuneen Ecofin-neuvoston päätelmät, euroalueen valtion- tai hallitusten päämiesten 24. ja 25. maaliskuuta 2011 hyväksymä Euro Plus -sopimus, johon Bulgaria, Tanska, Latvia, Liettua, Puola ja Romania liittyivät.

67. korostaa, että jäsenvaltioille annettavat toimintaohjeet koskevat osittain palkkojen ja eläkkeiden kaltaisia politiikanaloja, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten toimivaltaan mutta joita Euroopan unionin on tuettava ja täydennettävä SEUT-sopimuksen 153 artiklan mukaisesti; korostaa, että on varmistettava demokraattinen vastuuvollisuus ja noudatettava toissijaisuusperiaatetta ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun periaatetta, jotta voidaan säilyttää kansallisessa täytäntöönpanossa tarvittava poliittinen liikkumavara;
68. palauttaa mieliin, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta todetaan seuraavaa: "Tätä asetusta sovellettaessa noudatetaan täysin SEUT-sopimuksen 152 artiklan määräyksiä, ja tämän asetuksen mukaisesti annetuissa suosituksissa noudatetaan kansallisia käytäntöjä ja palkanmuodostusinstituutioita. Asetuksessa otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 28 artikla, joten se ei vaikuta oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia eikä oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimenpiteisiin kansallista lainsäädäntöä ja käytäntöjä noudattaen.";

Eri alojen panos eurooppalaisella ohjauksella

69. katsoo, että yhteisten tavoitteiden saavuttamista silmällä pitäen Eurooppa 2020 -strategia ja eurooppalainen ohjausjakso tehostetun talouden hallinnan ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehyksenä voivat auttaa vahvistamaan yhteistä lähestymistapaa jäsenvaltioiden työllisyystilanteen ja sosiaalisen tilanteen synnyttämiin haasteisiin, niiden edellyttämiin toimiin ja niiden arvioimiseen, jos nämä eivät jäisi nimellisten aikomusten asteelle ja Euroopan parlamentti otettaisiin aidosti mukaan tähän prosessiin, toisin kuin ensimmäisen eurooppalaisen ohjausjakson aikana ja ensimmäisessä vuotuisessa kasvuselvityksessä, joka aloitti EU:ssa uuden talouden hallinnan kauden;
70. pyytää neuvostoa ja komissiota kunnioittamaan toissijaisuuden ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun periaatteita myös palkkojen ja eläkkeiden alalla, kun ne antavat toimintaohjeita jäsenvaltioille koulutukseen, työllisyyteen ja sosiaaliasioihin, makrotalouspolitiikkaan ja talousarvioon liittyvissä asioissa, sekä kunnioittamaan SEUT-sopimuksen 153 artiklan 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten toimivaltaa näillä aloilla, jotta kansallisen täytäntöönpanon edellyttämä toiminnan liikkumavara voidaan säilyttää, ja kuulemaan työmarkkinaosapuolia ennen suositusten antamista; korostaa, että demokraattinen vastuuvollisuus on varmistettava kaikilla tasoilla;
71. kehottaa komissiota hyödyntämään kaikkea saatavilla olevaa tietoa ja kokemusta, myös Euroopan elin- ja työolojen kehittämistä tietoa ja kokemusta, kun se arvioi edistymistä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteissa ja aloitteissa;
72. toivoo, että komission ja neuvoston suosituksissa käsitellään ensisijaisesti sosiaalipolitiikkaa, jolla edistetään koulutusta, työhön pääsyä, työttömien pääsyä takaisin työmarkkinoille ja jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien koordinoinnin parantamista sekä sisämarkkinoiden loppuunsaattamista ja kilpailun esteiden poistamista; toivoo, että suositukset laaditaan hyvissä ajoin etukäteen, jotta niillä voi olla todellista vaikutusta kansallisiin talousarviopäätöksiin;

73. toteaa aikovansa myötävaikuttaa aktiivisesti kunnianhimoisen Eurooppa 2020 -strategian ja eurooppalaisen ohjausjakson – myös sen työllisyyteen liittyvien ja sosiaalisten näkökohtien – täytäntöönpanoon EU:ssa ja jäsenvaltioissa, sillä nämä ovat erittäin tärkeitä EU:n kansalaisille; toteaa pyrkivänsä tähän paitsi toteuttamalla erityistoimia myös panostamalla tärkeisiin aloitteisiin, kuten aktiivisen ikääntymisen eurooppalaiseen teemavuoteen; toteaa myös tekevänsä kaikkensa pitääkseen nämä Eurooppa 2020 -strategian osa-alueet sekä EU:n naisten ja miesten työllisyyteen liittyvät ja sosiaaliset näkökohdat koko vuoden ajan tärkeällä sijalla poliittisella asialistallaan;
74. toteaa lisäksi aikovansa ilmaista näkemyksensä Eurooppa 2020 -strategian työllisyyteen liittyvistä ja sosiaalisista näkökohdista erillisessä päätöslauselmassa, joka annetaan kevään Eurooppa-neuvoston kokousta silmällä pitäen;
75. on valmis ryhtymään kansallisten parlamenttien ja muiden asianomaisten sidosryhmien – työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt mukaan luettuina – kanssa säännölliseen poliittiseen vuoropuheluun ja keskusteluun, joka koskee Eurooppa 2020 -strategian työllisyyteen liittyviä ja sosiaalisia näkökohtia sekä eurooppalaista ohjausjaksoa, ja tässä yhteydessä
- a) pyytää komissiota esittämään parlamentille vuotuisen kasvuselvityksensä ja luonnoksen yhteiseksi työllisyysraportiksi, ehdotuksensa vuotuisiksi työllisyyden suuntaviivoiksi ja mahdollisen ehdotuksen SEUT-sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisiksi maakohtaisiksi suosituksiksi;
 - b) vaatii eurooppalaisen ohjausjakson sidosryhmiltä avoimuutta ja tältä osin kannustaa työllisyyskomiteaa ilmoittamaan harjoittamansa työllisyyden seurannan tuloksista säännöllisesti Euroopan parlamentin toimivaltaisille valiokunnille;
 - c) kehottaa työmarkkinaosapuolia, sosiaalialan kansalaisjärjestöjä ja muita sidosryhmiä osallistumaan säännölliseen keskusteluun parlamentin kanssa varsinkin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan täytäntöönpanosta sekä edistymisestä kyseisiin aloihin liittyvien EU:n tavoitteiden saavuttamisessa; pyytää toimittamaan keskustelujen valmisteluasiakirjat etukäteen Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle;
76. kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille keskinäisen oppimisen ohjelman mukaisen toiminnan tuloksista varsinkin niillä osa-alueilla, joita korostetaan Eurooppa-neuvoston strategisessa ohjauksessa; tähdentää ohjelmalle myönnetyn rahoituksen saatavuuden ja käyttöasteen säännöllisen valvonnan merkitystä, jolloin pystytään reaaliajassa määrittämään mahdollisesti tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, etteivät tavanomaiset byrokratian sudenkuopat estä saavuttamasta ohjelman tavoitteita;
77. katsoo, että työllisyys- ja sosiaalipolitiikalla on keskeinen asema koko Eurooppa 2020 -strategiassa ja sen hallinnassa; katsoo, että kyseisiä politiikkoja on vahvistettava kriisin vuoksi ja että eurooppalainen ohjausjakso on olennainen tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
78. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä ja työllisyyden suuntaviivojen 7–10 toteuttamiseksi käytännössä jäsenvaltioita olisi kannustettava kiinnittämään erityistä

huomiota tiettyihin kysymyksiin, kuten nuorten koulutus- ja neuvontamahdollisuuksien lisäämiseen ja koulunkäynnin keskeyttämisen ehkäisemiseen, elinikäisen oppimisen edistämiseen, työllisyyden parantamiseen ja työttömyyden vähentämiseen etenkin nuorten keskuudessa, ikääntyvien työmarkkinoille pääsyn helpottamiseen, pimeän työn torjuntaan, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen ja päivähoidopalvelujen parantamiseen;

79. pyytää neuvostoa ja komissiota arvioimaan kattavasti, ovatko kansallisissa ohjelmissa ehdotetut toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja työllisyyden lisäämiseksi yhdenmukaisia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden ja yleistavoitteiden kanssa; pyytää jäsenvaltioita, jotka eivät ole asettaneet kansallisia tavoitteita tai sitoutuneet riittävässä määrin saavuttamaan tavoitetta, jonka mukaan naisten ja miesten työllisyysaste Euroopassa nousee 75 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, pyrkimään tähän tavoitteeseen siten, että ne keskittyvät erityisesti poistamaan työmarkkinoiden suurimpia rakenteellisia heikkouksia;
80. huomauttaa, että kansallisten uudistusohjelmien, talouden hallinnan ja eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä toteutettavat toimet eivät saisi pahentaa sosiaalikriisiä monissa taloudeltaan heikossa asemassa olevissa maissa, minkä seurauksena elämä käy entistä vaikeammaksi perheille ja erityisesti naisille ja lapsille, jotka ovat lisääntyvän köyhyyden, työttömyyden ja epävarman ja pienipalkkaisen työn pääasiallisia uhreja;
81. korostaa, että makrotaloudellista työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua on vahvistettava ja vakiinnutettava, ja katsoo, että työmarkkinaosapuolet on otettava mukaan kehittämään toimia, joita komissio haluaa toteuttaa eurooppalaisen ohjausjakson ja uuden talouden ohjausjärjestelmän täytäntöönpanon yhteydessä, ja että työmarkkinaosapuolten olisi annettava komissiolle lausunto tai tarvittaessa suositus näistä toimista;
82. korostaa, että on tärkeää varmistaa yhtäältä mikro- ja makrotalouspolitiikan ja toisaalta työllisyys- ja sosiaalipolitiikan keskinäinen tehostettu yhteentoimivuus, joka on olennaisen tärkeää Eurooppa 2020 -strategian kokonaistavoitteiden saavuttamiseksi;
83. on edelleen sitoutunut esimerkiksi eurooppalaista ohjausjaksoa käsitellessään kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten työllisyystilanne ja sosiaalinen tilanne vaikuttavat makrotalouden tilanteeseen ja päinvastoin, ja kehottaa komissiota tekemään samoin;
84. pyytää komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että työllisyyteen ja työpaikkojen luomiseen liittyvä kestävä ja osallistava kasvu on eurooppalaisen ohjausjakson kaikkien toimintaehdotusten ytimessä;
85. muistuttaa, että on varmistettava, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden rahoitus otetaan asianmukaisesti huomioon EU:n ja jäsenvaltioiden vuotuisissa talousarvioissa; painottaa, että yksinkertaisin, demokraattisin, eurooppalaisin ja tehokkain tapa tämän tavoitteen saavuttamiseksi on käydä jokaisen eurooppalaisen ohjausjakson alussa parlamenttien välinen keskustelu jäsenvaltioiden ja unionin yhteisistä talousarviotavoitteista; katsoo, että keskustelun ansiosta voidaan merkittävästi vähentää päällekkäisiä rakenteita ja että jäsenvaltiot voisivat samalla ottaa

talousarvioesityksissään entistä paremmin huomioon eurooppalaisen ulottuvuuden ja Euroopan parlamentti voisi ottaa entistä paremmin huomioon kansalliset huolenaiheet;

86. muistuttaa EU:n talousarvion suuresta merkityksestä rahoitettaessa Eurooppa 2020 -strategiaa, johon osoitetaan joka vuosi yli puolet unionin varoista; huomauttaa kuitenkin, että strategian suurimman rahoitusosuuden on tultava kansallisista tai alueellisista talousarvioista, kun otetaan huomioon ensisijaisten toimien sisältö sekä unionin ja jäsenvaltioiden välinen toimivaltajako; katsoo siksi, että sekä EU:n talousarvio että kansalliset talousarviot on otettava huomioon siinä eurooppalaisen ohjausjakson osassa, joka koskee Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista;
87. korostaa koheesiopolitiikan olennaisen tärkeää roolia Eurooppa 2020 -strategian keskeisenä välineenä; katsoo, että vahva ja asianmukaisesti rahoitettu koheesiopolitiikka on vaikuttava ja tehokas keino Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseksi sekä talous- ja rahoituskriisien välttämiseksi tulevaisuudessa pitkäaikaisten kehitysohjelmiensa, talousarvioulottuvuutensa ja hajautettujen hallinnointijärjestelmiensä sekä EU:n kestävä kehityksen ensisijaisten tavoitteiden huomioon ottamisen vuoksi; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää saada alueet mukaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen;
88. huomauttaa, että aluepolitiikalla on monitasohallintomallin vuoksi käytössään yhtenäistä toimintatapaa koskevia vakiintuneita menetelmiä ja luotettava ohjausjärjestelmä, jolla voidaan edistää investointeja ja kannustaa uusiin aloitteisiin paikalla, mikä voisi asianmukaisesti tukea talouspolitiikan vaikuttavuutta ja lisätä yhteisvaikutuksia EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioiden välillä; kehottaa sen vuoksi komissiota antamaan erityisiä suosituksia siitä, miten rakennerahastoja voidaan käyttää toimenpideohjelmien puitteissa tähän tarkoitukseen;
89. katsoo, että myös koheesiopolitiikan avulla on pyrittävä ratkaisemaan haasteet, jotka liittyvät rakenteellisen epätasapainon ja sisäisten kilpailukykyerojen vähentämiseen, ja korostaa, että toimintalinjat on mukautettava alueiden erityisoloihin ja -tarpeisiin, jotta voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin niiden mahdollisuuksia ja lievittää niiden puutteita;
90. muistuttaa, miten tärkeä rooli aluepolitiikalla on kansallisten ohjelmien kehittämisessä eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, erityisesti taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta vahvistavien tavoitteiden asettamisessa ja toimien määrittämisessä;
91. korostaa, että monien jäsenvaltioiden on parannettava alueidensa kilpailukykyä makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi;
92. katsoo sen vuoksi, että koheesiopolitiikkaa on kohdennettava myös etenkin alueellisten (eikä vain kansallisten) mahdollisuuksien ja sidosryhmien lujittamiseksi; uskoo, että alueellisten mahdollisuuksien lujittaminen kansallisten mahdollisuuksien ohella tekee koheesiopolitiikasta jälleen kerran tarpeellisen välineen vaadittavien yhteisvaikutusten saavuttamiseksi;
93. korostaa, että talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ennakoivan koordinoinnin on heijastettava sitä, että edistetään ympäristön kannalta kestävään talouteen siirtymistä;

94. suhtautuu myönteisesti uusimpaan vuotuisen kasvuselvitykseen sisältyvään ehdotukseen ympäristölle haitallisten tukien poistamisesta ja kehottaa arvioimaan tämän toimen täytäntöönpanoa vuoden 2012 eurooppalaisen ohjausjakson aikana;
95. kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota keskittymään eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa enemmän sisämarkkinoihin, jotka ovat EU:n taloudellinen pilari, jotta sisämarkkinoiden kaikki mahdollisuudet saadaan hyödynnettyä ja julkista ja yksityistä pääomaa houkuteltua rahoittamaan infrastruktuuri- ja innovaatiohankkeita ja jotta voidaan edistää energian tehokasta käyttöä; korostaa, että sisämarkkinoiden on oltava Euroopan talouden ohjauksen ja hallinnan ytimessä ja että on keskityttävä edistämään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta pyrkimällä sisäisen epätasapainon vähentämiseen, taloudelliseen lähentymiseen ja kilpailukyvyyn parantamiseen;
96. pyytää, että kussakin Eurooppa-neuvoston kevätkokouksessa arvioidaan myös sisämarkkinoiden tilaa ja että tätä arviointia helpotetaan seurantaprosessin avulla; kehottaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa esittelemään vuosittain parlamentille toimet, joihin muun muassa sisämarkkinoiden alalla on tarkoitus ryhtyä kevään Eurooppa-neuvoston tuloksena;
97. kehottaa komissiota tekemään vuotuisen arvioinnin sisämarkkinoiden toteuttamisesta jäsenvaltioissa niiden kansallisten uudistusohjelmien puitteissa ja tarkastelemaan tässä yhteydessä, miten säännösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä täytäntöönpanon jälkeisten arviointien toteuttamisessa on edistytty;
98. kehottaa komissiota panemaan merkille jäsenvaltiot, jotka kansallisten uudistusohjelmien arviointien perusteella eivät hyödynnä EU:n rahoitusta parhaalla mahdollisella tavalla, ja kiinnittämään niiden huomion erityisaloihin, joilla on vielä merkittäviä käyttämättömiä mahdollisuuksia;
99. pitää myönteisenä, että "sisämarkkinoiden mahdollisuuksien hyödyntäminen" on mainittu vuoden 2011 vuotuisessa kasvuselvityksessä yhtenä kymmenestä tavoitteesta, jotka on pantava täytäntöön vuoteen 2012 mennessä;
100. kehottaa neuvostoa ja komissiota yhdistämään eurooppalaisen ohjausjakson entistäkin järjestelmällisemmin nykyisiin EU:n aloitteisiin, kuten sisämarkkinoiden tulostauluun ja sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin, ja ottamaan käyttöön sen ensisijaisiksi tavoitteiksi vahvistetut 12 "viputekijää", jotta sisämarkkinoiden toteuttaminen otetaan kaikilta osin huomioon ja varmistetaan EU:n talouspolitiikan johdonmukaisuus;
101. kehottaa erityisesti komissiota sisällyttämään vuoden 2012 vuotuisen kasvuselvitykseen sisämarkkinoiden toimenpidepaketin 12 ensisijaista toimenpidettä, jotka on määrä hyväksyä vuoden 2012 loppuun mennessä;
102. katsoo, että sisämarkkinoiden uudistaminen ja erityisesti sisämarkkinoiden toimenpidepaketin täytäntöönpano ovat välttämätön edellytys kestäväen kasvun aikaansaamiseksi Euroopassa vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että Euroopan kilpailukyvyyn varmistamiseksi maailmanlaajuisesti tarvitaan viipymättä parannuksia

avainaloilla, kuten palvelualalla sekä julkisten hankintojen, tutkimuksen, innovoinnin, koulutuksen, energian ja sähköisen kaupankäynnin alalla;

103. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategia on otettava huomioon eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpanossa; tähdentää, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketin yhteydessä tehtyjen aloitteiden on oltava johdonmukaisia Eurooppa 2020 -strategian seitsemän lippulaivahankkeen tavoitteiden kanssa älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun aikaansaamiseksi ja niiden on myös vaikutettava osaltaan näiden tavoitteiden saavuttamiseen;
104. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tukea pk-yrityksille, jotka vuotuisen kasvuselvityksen tulosten mukaan ovat sisämarkkinoiden talouden selkäranka, erityisesti panemalla kaikilta osin täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen ja sellaisen toimenpidepaketin, jonka avulla voidaan poistaa esteet, joita pk-yritykset kohtaavat rahoitusta hankkiessaan;
105. vaatii komissiota ryhtymään tehokkaisiin toimiin, joilla parannetaan pk-yritysten ja uusien innovatiivisten yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta, varmistamaan, että EU:n liiketoimintaympäristöä parannetaan, yksinkertaistamaan menettelyjä ja vähentämään yritysten hallinnollisia rasitteita sisämarkkinoilla;
106. kehottaa jäsenvaltioita liittämään tasa-arvonäkökulman eurooppalaiseen ohjausjaksoon ottamalla huomioon naisten tarpeet ja tilanteen vuotuisessa kasvuselvityksessä annettujen toimintaohjeiden täytäntöönpanossa; kiittää niitä jäsenvaltioita, jotka ovat ottaneet sukupuoliluottuvuuden kansallisten uudistusohjelmiensa osaksi ensimmäisen eurooppalaisen ohjausjakson aikana ja kiinnittäneet erityistä huomiota naiseen työllisyyden, köyhyyden torjunnan ja koulutuspolitiikan suunnittelussa ja valvonnassa; on pettynyt niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole maininneet sukupuoliluottuvuutta lainkaan omissa kansallisissa uudistusohjelmissaan;
107. kehottaa neuvostoa varmistamaan, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta voi keskustella kansallisiin uudistusohjelmiin ja maakohtaisiin toimintaohjeisiin sisältyvistä sukupuolten tasa-arvoon liittyvistä näkökohdista asiasta vastaavan työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston puheenjohtajan kanssa sen jälkeen, kun komissio on esittänyt maakohtaiset toimintaohjeet;
108. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, myös naisjärjestöjen, tehokkaan osallistumisen kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen, täytäntöönpanoon ja arviointiin;
109. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan kansallisissa uudistusohjelmissa laadulliset tavoitteet sukupuolten palkkaerojen umpeen kuromiseksi, naisyrittäjyyden parantamiseksi sekä päivähoidon ja vanhustenhoidon järjestämiseksi;
110. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan kansallisissa uudistusohjelmissa erityiset määrälliset tavoitteet yleisesti naisten työllisyydelle sekä kehittämään erityistoimia naisten ryhmille, joiden työllisyysaste on hyvin alhainen, kuten nuoret naiset, iäkkäät naiset, maahanmuuttajanaiset, vammaiset naiset, yksinhuoltajaäidit ja romaninaiset;

111. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tiedottamaan kansalaisyhteiskunnalle, työmarkkinaosapuolille ja kansalaisille yleisesti Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteista ja kansallisista tavoitteista, myös sukupuolikohtaisista työllisyystavoitteista;
112. kehottaa komissiota pyytämään, että kansalaisyhteiskunta ja työmarkkinaosapuolet esittävät vuosittain varjoraportin, joka koskee jäsenvaltioiden edistymistä yleistavoitteiden saavuttamisessa ja kansallisissa uudistusohjelmissa ehdotettujen toimien täytäntöönpanossa ja joka on samankaltainen kuin kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanon edistymisestä tuotetut varjoraportit;
113. pitää valitettavana, että koulutuksen julkisia menoja ja investointeja on leikattu monien jäsenvaltioiden talousarvioissa, ja korostaa jälleen julkisten investointien ensisijaisuutta sellaisilla kestävässä kehitystä ja kasvua edistävillä aloilla kuin tutkimus- ja kehittämistoiminta sekä koulutus, ja toteaa, että investointi koulutukseen on talouspoliittinen toimenpide, koska nuorten sukupolvien marginalisoituminen työelämässä aiheuttaa suuria kustannuksia; korostaa, että on tärkeää jatkuvasti investoida merkittävästi opettajien koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen ja myös jatkaa koordinoitua koko EU:n kattavaa toimintaa muiden yhteisten koulutustavoitteiden saavuttamiseksi; tähdentää elinikäisen oppimisen ohjelman merkitystä;
114. kehottaa komissiota hyödyntämään korkeakoulujen koulutusstrategioiden koordinoinnissa talouspolitiikan ohjausjakson aikana määritettäviä nykyisiä ja tulevia työllisyysnäköymiä;

o

o o

115. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Eurooppa-neuvostolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, Euroopan keskuspankille ja euroryhmän puheenjohtajalle.